

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 14. septembril 2016 – Incyte Corporation versus Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Kohtuasi C-492/16)

(2016/C 454/30)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Incyte Corporation

Vastustaja: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (Ungari riiklik intellektuaalomandi kaitse amet)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1610/96 taimekaitsevahendite täiendava kaitsesertifikaadi kasutuselevõtu kohta⁽¹⁾ artikli 17 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta⁽²⁾ kohases täiendava kaitse tunnistuse taotluses on „Euroopa Liidus esmase müügiloo väljaandmise kuupäev“ esitatud valesti, kui see kuupäev on kindlaks määratud vastuolus Euroopa Liidu Kohtu otsuses C-471/14 esitatud õigusnormi tõlgendusega, ja seetõttu tuleb parandada täiendava kaitse tunnistuse kehtivusaega ka siis, kui tunnistus on välja antud enne selle kohtuotsuse kuulutamist ja selle otsuse edasikaebamise tähtaeg on juba möödunud?
2. Kas tunnistuse väljaandmiseks pädev liikmesriigi tööstusomandi kaitse amet peab omal algatusel parandama täiendava kaitse tunnistuse kehtivusaega, selleks et see oleks kooskõlas kohtuotsuses C-471/14 esitatud tõlgendusega?

⁽¹⁾ EÜT L 198 lk 30; ELT eriväljaanne 03/19, lk 335.

⁽²⁾ ELT L 152, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itaalia) 14. septembril 2016 – Sicurbau Srl jt versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti jt

(Kohtuasi C-493/16)

(2016/C 454/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Sicurbau Srl, IGR – Imprese Generali Riunite Srl, Iterga Costruzioni Generali SpA, Pa.Co. – Pacifico Costruzioni SpA

Vastustajad: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, Soa Rina SpA

Eelotsuse küsimus

Kas õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõttega, koosmõjus kaupade vaba liikumise, asutamisevabaduse ja teenuste vaba liikumise põhimõtetega, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELTL), ning põhimõtetega, mis nendest tulenevad, nagu võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu, vastastikuse tunnustamise, proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtte, mis on sätestatud (viimati) direktiivis 2014/24/EL⁽¹⁾, on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, nagu Itaalia õigusnormid, mis on sätestatud 2006. aasta seadusandliku dekreeidi nr 163 artikli 87 lõikes 4 ja artikli 86 lõikes 3a ning 2008. aasta seadusandliku dekreeidi nr 81 artikli 26 lõikes 6, käsitledes neid koos ja tõlgendades neid nii, nagu seda on teinud halduskohtumenetluse seadustiku artikli 99 alusel õiguse ühetaolise tõlgendajana tegutsev Consiglio di Stato täiskogu oma 2015. aasta otsustes 3 ja 9, mille kohaselt tuleb juhul, kui ehitustööde riigihanke pakkumisdokumentides on jäetud märkimata ettevõtja turvakulutused, see pakkumine igal juhul tagasi lükata, isegi kui eraldi äramärgimise kohustust ei olnud välja toodud hanketingimustes ja isegi sõltumata asjaolust, et sisuliselt on pakkumises järgitud ettevõtja kohustuslike minimaalsete turvakulutuste nõuet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale civile di Trapani (Itaalia) 15. septembril 2016 – Giuseppa Santoro versus Comune di Valderice ja Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Kohtuasi C-494/16)

(2016/C 454/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale civile di Trapani (Trapani esimese astme tsiviilkohus, Itaalia)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Giuseppa Santoro

Kostjad: Comune di Valderice ja Presidenza del Consiglio dei Ministri

Eelotsuse küsimused

1. Kas 2,5- kuni 12-kordse viimati saadud kuutöötasu suuruse hüvitise määramine (seaduse nr 183/2010 artikli 32 lõige 5) avaliku sektori töötajale, kes on järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvitamise ohver, kusjuures tal on võimalik saavutada kogu kahju korvamine ainult siis, kui ta tõendab muudest töövõimalustest ilmajäämist või seda, et kui oleks korraldatud nõuetekohane konkurss, oleks ta selle edukalt läbinud, kujutab endast Euroopa Kohtu otsuste Mascolo[jt (C-22/13, C-61/13–C-63/13 ja C-418/13)] ning Marrosu [ja Sardino] (C-53/04) tähenduses võrdväärset ja tõhusat meetet?
2. Kas võrdväärse põhimõtte, mida Euroopa Kohus on (muuhulgas) neis kohtulahendites maininud, tuleb mõista nii, et kui liikmesriik otsustab, et avalikus sektoris ei kohaldata tähtajalise töösuhte muutumist tähtajatuks (mis on erasektoris ette nähtud), on ta siiski kohustatud tagama töötajale sama kasuliku lahenduse, vajaduse korral kahju hüvitamise teel nii, et töötajale hüvitatakse tingimata tähtajatu töökoha väärtus?